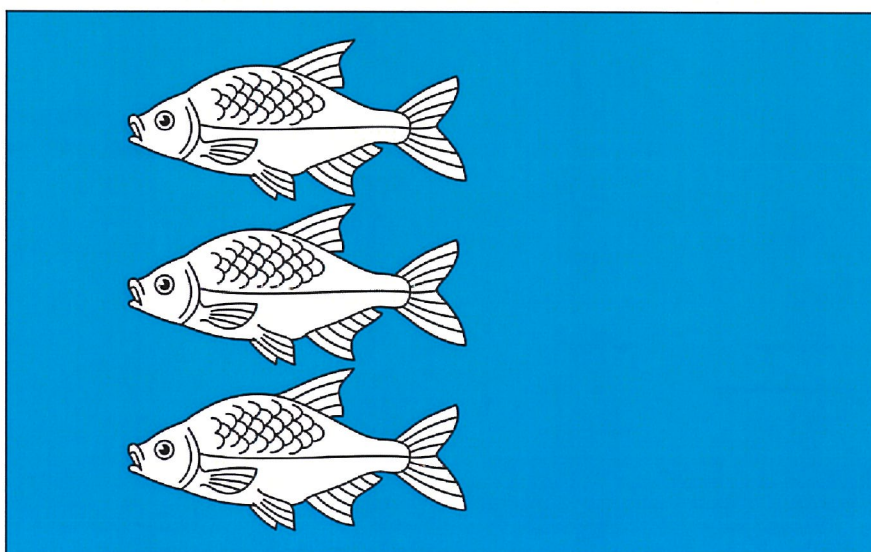
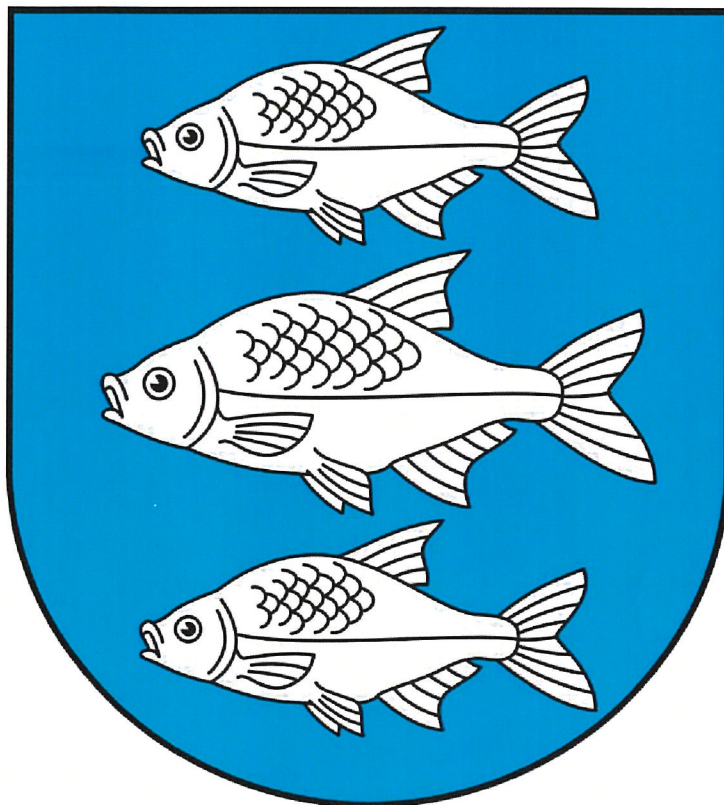

HERB, FLAGA I INNE SYMBOLE GIŻYCKA

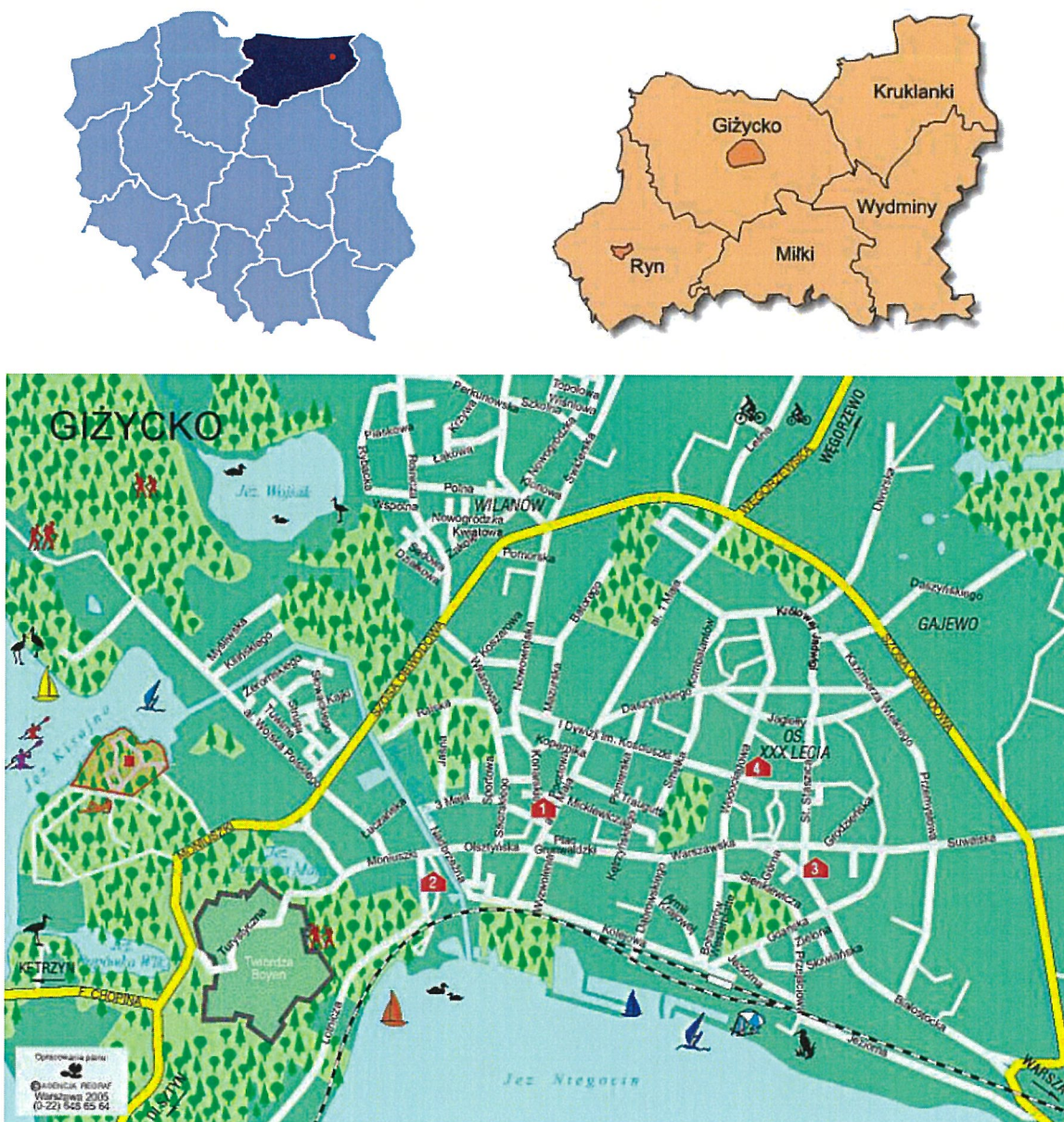
UZASADNIENIE HERALDYCZNO-HISTORYCZNE

Treść

Charakterystyka Giżycka	3
Warunki przyrodnicze	4
Zabytki.....	4
Rys historyczny Giżycka	5
Tradycje heraldyczne Giżycka.....	9
Herb Giżycka.....	16
Flaga Giżycka	16
Banner Giżycka	18
Flaga stolikowa Giżycka	18
Pieczęć Giżycka.....	18
Łańcuchy władzy Giżycka.....	19
Sztandar Giżycka	19
Odznaka Honorowa Giżycka	19
Załączniki.....	19
Projekt herbu Giżycka	21
Projekt flagi Giżycka	22
Projekt bannera Giżycka	23
Projekt flagi stolikowej Giżycka	24
Projekt pieczęci Giżycka.....	25
Projekt pieczęci Burmistrza Giżycka	26
Projekt pieczęci Rady Miejskiej w Giżycku	27
Projekt łańcucha Burmistrza Giżycka	28
Projekt łańcucha Przewodniczącego Rady Miejskiej w Giżycku	29
Projekt sztandaru Giżycka – strona prawa	30
Projekt sztandaru Giżycka – strona lewa.....	31
Projekt Odznaki Honorowej Giżycka.....	32
Projekt Dyplomu Odznaki Honorowej Giżycka	33

Charakterystyka Giżycka

Rysunek 1: Położenie Giżycka na mapie Polski, powiatu oraz mapa Giżycka¹

Giżycko to gmina miejska położona w północnej części powiatu giżyckiego w województwie warmińsko-mazurskim. Okolona jest w całości przez gminę wiejską Giżycko, która również ma siedzibę w mieście Giżycko. Głównym traktem komunikacyjnym miasta jest jego obwodnica, stanowiąca fragmenty dróg krajowych nr 59 i 63. Przez miasto przebiegają linie kolejowe nr 38 Białystok-Głomno i 54 Giżycko-Kruklanki (nieczynna). Na powierzchni 13,72 km² mieszka tutaj blisko 28 tys. osób. Giżycko stanowi ważny port na szlaku wielkich jezior mazurskich i istotny ośrodek turystyczny i wypoczynkowy. Zlokalizowany tutaj jest jedynie lekki przemysł (produkcja oświetlenia LED, młeczarnia, piekarnie, stocznia remontowa żeglugi śródlądowej)².

¹ Źródło: Gmina miejska Giżycko

² Bip Gminy

Warunki przyrodnicze

Giżycko położone jest w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich w jej środkowej części. Miasto usytuowało się na wąskim przesmyku (tzw. Wyspa Giżycka) pomiędzy jeziorami Niegocin i Kisajno. Jeziora połączone są systemem jedenastu kanałów i dwóch śluz. Północną i południowo-zachodnią część miasta pokrywa Obszar Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior. Przez obszar miasta przebiega dział wodny pierwszego rzędu zlewni rzeki Wisły (dopływu Pisy) i Pregoły (dopływu Węgorapy). Przebiega on na północ od jeziora Niegocin, a od Giżycka wznosi się na północ. Lasy stanowią 7,5% powierzchni miasta. Dominują bory sosnowe. Użytki rolne zajmują 14% powierzchni miasta³.

Zabytki

Według danych Narodowego Instytutu Dziedzictwa, w Giżycku zarejestrowane są następujące obiekty zabytkowe⁴:

- Układ urbanistyczny z XVIII/XIX wieku, obejmujący 11 zabytkowych domów,
- Zespół kościoła ewangelickiego z XIX wieku,
- Zespół cmentarza komunalnego z XVIII/XIX/XX wieku,
- Cmentarze wojenne z I i II wojny światowej,
- Zachowane skrzydło zamku zakonnego z XIV – 2 poł. XIX wieku,
- Zespół twierdzy Boyen z połowy XIX w. – 1914 oraz budowli na przedpolu twierdzy z 1906-28,
- Wieża ciśnień z 1901 roku,
- Most obrotowy na Kanale Łuczańskim wraz z urządzeniami z 1890 roku.

³ Red. Izabela Małysz, Bartosz Tyrna, Mateusz Werpachowski, *Strategia rozwoju Giżycka na lata 2015-2025*, Giżycko 2016

⁴ NID, lista zabytków, woj. warmińsko-mazurskie, powiat giżycki, gmina Giżycko

Rys historyczny Giżycka

Cała poniższa sekcja opiera się o monografię historyczną Giżycka pod red. prof. Grzegorza Białuńskiego⁵.

W historii miasta funkcjonowały dwie nazwy, z których historyczna miała w źródłach pisanych nieco różne brzmienie. W latach 1335-41 wymieniano je jako *Letzenburg*, 1340 *Lezcen*, *Letczenburg* i *Letczen* w latach 90 XIV wieku, *Leczenburg*, *Leczin*, *Leczen* na przełomie XIV i XV wieku, *Leczen* 1420, *Leicze*, *Leiczen* w połowie XV wieku, *Loetzen* 1475, 1507, 1524, *Lechtzen* 1481, *Letzenn* 1484, *Lötzen* 1488, 1518, *Leczen* 1506-13, *Letzen*, *Lucenborgk* około 1527, *Leczen* 1563, 1566; *Leitz* 1567, *Letzen* 1579; w miasteczku *Lieczu*, zamku [...] *lieczkiego*, kapłan *zebrania lieczkiego* 1588; *Letzen* 1595; *Letzen* 1608; *Loyzen*, *Loytzen* 1615; *Letzen* ok. 1663, *Lözen*, *Loezen* 1684, *Loeza*, 1720, *Loetza* 1726. Ostatecznie ukształtowaną formą nazwy, usankcjonowaną przywilejem miejskim, było *Lötzen*. Pierwotną polską nazwą miasta było prawdopodobnie *Liecz*, następnie *Lec* (XIX wiek). Niemiecką nazwę *Lötzen* spolszczano jako *Loczany* i ostatecznie, po włączeniu do Polski w 1945 – *Łuczany*. Dopiero zarządzeniem ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, którzy uwzględnili nowe decyzje Komisji Ustalania Nazw Miejscowych, wprowadzono nazwę Giżycko, na cześć XIX-wiecznego pastora ostródzkiego Gustawa Gizewiusza (od jego polskiej wersji nazwiska – Giżycki). Zarządzenie weszło w życie od 19 maja 1946 r., choć długo budziło opór ówczesnych mieszkańców. Niestety nie jest znana etymologia pierwotnej nazwy miasta. Prawdopodobnie pochodzi od staropruskiego słowa o nieznanym znaczeniu.

Pierwsza historyczna informacja na temat Giżycka pochodzić miała jeszcze z okresu zamieszkiwania okolicy przez staropruski lud Galindów. Zmarły w 1464 roku warmiński kronikarz Plastwich donosił, na podstawie XIV-wiecznych źródeł, o wielkim galindzkim władcy Ysegupsie, mieszkającym w pobliżu *Leiczen*. Jednakże nowsze badania ustaliły, że *Leiczen* odnosiło się nie do Giżycka ale do dzisiejszej Pięknej Góry, na terenie której stał pierwotny zamek krzyżacki. Po jego relokacji do dzisiejszego Giżycka, teren ten nazywano Starym Lecem.

Krzyżacki zamek giżycki (póki co położony jednak na terenie pobliskiej wsi – Pięknej Góry), wzmiankowany jest po raz pierwszy w roku 1340, choć niektórzy dawniejsi badacze twierdzili, że już w XIII wieku istniała tutaj przynajmniej strażnica. Zamek ten wzmiankowano następnie w czasach walk z Litwinami w latach 1361, 1365 i 1366. Niewykluczone, że w wyniku tych walk zamek został zniszczony lub poważnie uszkodzony, ponieważ pojawia się następnie we wzmiankach dopiero u schyłku XIV wieku. Prawdopodobnie wówczas był już w obecnej lokalizacji.

Miasto Giżycko rozwinęło się zapewne z osady zamkowej, której początki dało być może osiedle „podgrodowe” istniejące na początku XV wieku. Osada nosiła nazwę zamku, zaś w czasach późniejszych nazywano ją *Wolą Zamkową*. Rachunki krzyżackie z lat 1507-13 dotyczą licznych usług rzemieślników nie mieszkających na zamku, musieli oni zatem mieszkać w „podgrodziu”. Po drugiej stronie rzeczki, patrząc od zamku, założono chłopską wieś czynszową zwaną Nowa Wieś (*Newendorff vor Leczen*). Zachowało się odnowienie przywileju lokacyjnego tej wsi z 1475 roku. Rozbudowa Nowej Wsi w stronę Woli spowodowała z czasem scalenie obu miejscowości i powstanie prężnego ośrodka, którego władarze zaczęli poważnie myśleć o uzyskaniu praw miejskich. W międzyczasie doszło do

⁵ Red. Grzegorz Białuński, *Giżycko. Miasto i ludzie*, Giżycko 2012

sekularyzacji Zakonu Krzyżackiego, a miejscowy zamek stał się siedzibą starostów książęcych.

Już w 1566 roku osadę pod zamkiem nazywano miasteczkiem. Dawniejsi autorzy byli skłonni umieszczać nadanie praw miejskich przez księcia Albrechta Fryderyka w latach 70 XVI wieku. Ustalenia najnowsze pokazują jednak, że w latach 70 książę jedynie takie nadanie obiecał i powstał projekt lokacji, który nie wszedł w życie. Potwierdzają to liczne prośby mieszkańców Giżycka do księcia o nadanie przywilejów i pieczęci z lat 1579-1612. Ostatecznie starania mieszkańców zaowocowały i 15 (25)⁶ maja 1612 książę Jan Zygmunt nadał Giżycku przywilej miejski. Zacytowano przy tym, choć z pewnymi zmianami, projekt przywileju z lat 70 XVI wieku. 26 maja (5 czerwca) miasto otrzymało także pieczęć. W roku 1633 powstał pierwszy murowany budynek kościoła, wcześniej potrzeby duchowe zaspokajała jedynie kaplica zamkowa.

W roku 1635, na prośbę Władysława IV, w mieście kwaterowały wojska polskie. W czasie Potopu, w rezultacie poparcia udzielonego Szwedom przez książąt Prus, okolice Giżycka najechały oddziały tatarskie (1656) i litewskie (1657). W wyniku tego drugiego najazdu, oddział pod dowództwem pisarza polnego Aleksandra Hilarego Połubińskiego wdarł się do miasta i puścił je z dymem razem z młynem i folwarkiem. Ocalały jedynie ratusz, zamek i kościół. Zamek próbowano bezskutecznie zdobywać. Tradycja przypisuje ten ostatni najazd Tatarom, ale trzon sił stanowiły wówczas wojska litewskie, być może jedynie wspierane przez Tatarów.

Odbudowa miasta trwała jeszcze w 1668 roku. Rok później książę-elektor brandenburski odnowił przywilej lokacyjny. Kolejny kataklizm w postaci pożaru, który strawił większość miasta, nastąpił w 1686 roku. Skutki pożaru odczuwano jeszcze w 1700 roku, skoro mieszkańcy podpisywali swoją korespondencję „ze spalonego miasteczka Lötzen”. Następnie, w latach 1710-11 dotknęła miasto epidemia dżumy, po której życie zachowało jedynie 120 osób. Następny kataklizm to pożar z 1756 roku, oraz ten z 1786, wywołany przez służącą-podpalaczkę. Mimo całego stulecia problemów, w okresach pomiędzy kolejnymi nieszczęściami następował powolny rozwój miasteczka.

Po przegranej pierwszej fazie wojny siedmioletniej (1756-1763), Prusy Wschodnie zajęły wojska rosyjskie. Po wejściu do Giżycka oddziału rosyjskiego generała-majora von Schillinga w 1758 roku, mieszkańcy złożyli w kościele hołd wierności carycy Elżbiecie. Rosjanie wycofali się w 1762 roku. Król pruski Fryderyk II do końca swoich rządów nie mógł wybaczyć miastu tak szybkiej kapitulacji i hołdu wierności Rosjanom.

W latach 1765-1772 wybudowano Kanał Łuczański, łączący jeziora Niegocin i Kisajno, w miejscu nieuregulowanej, krętej rzeczki. Już wcześniej (między 1712 a 1724) powstał dzisiejszy Kanał Wilkaski między Niegocinem a Tajtami, na potrzeby miejscowego młyna, według projektu znanego inżyniera Jana Władysława Suchodolca. Miasto uzyskało także połączenie pocztowe (konne) ze światem w roku 1720.

W czasie kampanii Napoleona w Prusach w 1807 roku, pod miastem stacjonowały m.in. oddziały rosyjskie i polskie gen. Zajączka i Dąbrowskiego. W roku 1812 przez miasto przemaszerowały oddziały Wielkiej Armii w drodze na Moskwę, zaś zimą tego samego roku – wycofujące się niedobitki tejże Armii. Wojska przechodzące przez miasto, mimo oczywistych obciążeń ludności cywilnej kwaterunkiem i kontrybucją, sprawowały się

⁶ Rachuba gregoriańska i juliańska, kalendarz gregoriański wprowadzono w Prusach dopiero w 1612 roku

generalnie dobrze. Być może dlatego, przez cały okres wojen napoleońskich, stan ludności miasta wzrósł od 1154 do 1564 mieszkańców. Stało się tak pomimo kolejnych klęsk, jakie nawiedziły miasto – zaraza bydła z 1807 i całkowity nieurodzaj w 1811 roku.

W roku 1808 wprowadzono w Prusach nową ordynację miejską, zaś w 1818 przeprowadzono reformę administracyjną. Reforma zwiększała samorządność miast i dążyła do przekształcenia dotychczas niewielkich rolniczych ośrodków w ośrodki handlowo-rzemieślnicze. W ramach reformy powołano do istnienia powiat giżycki (początkowo z siedzibą w Rynie). W Giżycku powstawały urzędy, kasa powiatowa, zaś wojsko umieściło tutaj powiatowego brygadiera żandarmerii. W tym samym roku miasto nawiedził potężny orkan, który zrywał dachy z domów i zrujnował $\frac{3}{4}$ okolicznego lasu. W roku 1822 zaś miał miejsce potężny pożar miasta, który strawił m.in. kościół (zbudowany na nowo w latach 1826-27). Pasma nieszczęść dopełniła epidemia cholery z 1831 roku. Miasto nawiedzały też klęski głodu, jak ta z 1839 i 1844. Mimo to, około 1840 roku liczba ludności przekroczyła 2000, a w połowie XIX wieku – 2200. Czynnikiem rozwoju była obecność pruskiego wojska. W latach 1844-56 trwała bowiem na przesmyku giżyckim budowa Twierdzy Boyen. Plan twierdzy zakładał wybudowanie sześciobocznego rdzenia, otoczonego sześcioma bastionami. Twierdza mieściła trzy budynki koszarów przewidziane na 2500 żołnierzy, zajmowane przez I Batalion 43. Pułku Piechoty. Do wewnątrz prowadziły cztery bramy. Budowla miała także własną przystań, do której specjalnie przekopano kanał z Niegocina. Przed wałem twierdzy dodano jeszcze wolnostojący mur Carnota z otworami strzelniczymi. Całość zajmowała 1 km². Budowa twierdzy stanowiła impuls dla rozbudowy infrastruktury w mieście. Powstał most łączący twierdzę z resztą Giżycka. Rozbudowano sieć kanałów oraz podciągnięto linię kolejową (1868). Rozbudowano administrację i szkolnictwo celem obsłużenia rzesz ludzi pracujących przy budowie. Miasto rozbudowywało się i uprzemysławiało.

W XIX wieku rosła w mieście liczba obywateli pochodzenia żydowskiego, których przodkowie, jeszcze jako niestali mieszkańcy, zajmowali się w Giżycku handlem płótnem. Ich obecność w mieście usankcjonowano w 1808 roku ordynacją miejską. W latach 60 XIX wieku, społeczność była na tyle duża, aby wybudować synagogę. Budynek spalili w 1938 roku naziści.

W latach 1851-1895 w Giżycku działał Marcin Giersz (ur. 1808) – działacz na rzecz kultury mazurskiej, miłośnik polszczyzny i literatury polskiej, ale też gorący zwolennik dynastii Hohenzollernów. W 1838 w Giżycku urodził się Wojciech Kętrzyński – polski historyk, wieloletni dyrektor Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie, członek Towarzystwa Historycznego we Lwowie.

Koniec XIX wieku to instytucjonalne początki rozwoju turystyki w Giżycku i okolicach. Ważnym czynnikiem napędowym była budowa kolei, nowych połączeń wodnych oraz powstanie regularnej żeglugi parowej na jeziorach.

Po upaństwowieniu kolei w Prusach w 1903 roku, miasto stało się ważnym węzłem kolejowym. Istotną rolę w takiej decyzji władz centralnych była funkcja portu śródlądowego, pełniona przez miasto.

W czasie I wojny światowej, funkcją giżyckiej twierdzy było początkowo zabezpieczenie mobilizacji i przygotowanie do obrony. Rosjanie zaatakowali miasto i twierdzę 25 sierpnia, ale odstąpili po 5-dniowym oblężeniu. 22 lutego 1915 roku do Giżycka przeniosło się naczelné dowództwo sił niemieckich na wschodzie, z gen. Paulem von Hindenburgiem na czele. W związku z tym, Giżycko zaczęły odwiedzać czołowe postacie

Niemiec, z cesarzem włącznie. Po wyparciu Rosjan z Prus Wschodnich, jeszcze przed końcem wojny rozpoczęto odbudowę zniszczeń.

Plebiscyt z 1920 roku przyznał Giżycko ogromną większością głosów Niemcom. Udany dla Niemiec plebiscyt był jednym z impulsów do drugiego etapu powojennej odbudowy miasta. Powstawały także nowe budynki i ulice. Rozwijała się nadal turystyka.

W roku 1933 wybory parlamentarne w Giżycku wygrało NSDAP. W roku 1938, w czasie tzw. Nocy Kryształowej, spłonęła giżycka synagoga. Ludność żydowska, która pozostała w mieście po fali emigracji w dobie Kryzysu oraz po wyprzedzających ucieczkach po dojściu NSDAP do władzy, została wywieziona do Oświęcimia i Terezina. Początkowo, Giżycko nie zostało bezpośrednio dotknięte przez działania wojenne, ale musiało, jako leżące w bezpośrednim sąsiedztwie twierdzy, borykać się z obciążeniami wojennymi. Miejscowych mężczyzn zmobilizowano, stacjonowała tu znaczna liczba żołnierzy, przemieszczali się tędy także ranni wracający z frontu wschodniego. Kres względnego spokoju miasta położył nadchodzący front wschodni. W październiku 1944 ewakuowano z miasta rodziny przybyłe tutaj w czasie wojny z głębi Niemiec. Giżycko ogłoszono miastem-twierdzą. Atak rosyjski nastąpił 25 stycznia, zaś 26 stycznia Rosjanie zajęli twierdzę Boyen.

20 maja 1945 kontrola nad miastem została przekazana przez Rosjan administracji polskiej. Mimo to, uciążliwa obecność wojsk rosyjskich trwała na tym terenie jeszcze do początku 1946 roku. Giżycko znalazło się w województwie olsztyńskim, jako miasto powiatowe. Następowała powolna odbudowa i zasiedlanie miasta. Powojenna ludność Giżycka składała się głównie z osób napływowych. Na początku 1945 mieszkało tu jedynie 500 osób, w porównaniu do kilkunastu tysięcy sprzed wojny. Oblicze miasta zmieniało się powoli. Jeszcze w 1969 roku w centrum stały prowizoryczne budynki, chlewiki, składziki. Problemem stał się brak mieszkań dla rosnącej liczby ludności. Pierwsze bloki powstały tutaj w 1967 roku. W latach 60 i 70 powstała większość do dzisiaj istniejących osiedli bloków w mieście oraz dzielnica przemysłowo-składowa.

W ramach reformy administracyjnej 1975 roku zlikwidowano powiat giżycki, zaś samo miasto włączono w obszar województwa suwalskiego, gdzie pozostawało do kolejnej reformy administracyjnej, która w 1999 r. przywróciła powiat giżycki, zlokalizowany w województwie warmińsko-mazurskim. W demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej przywrócono też samorząd miejski i funkcję burmistrza miasta.

Tradycje heraldyczne Giżycka

Koncepcja herbu czy też godła napieczętnego Giżycka pojawiła się już w jednej z pierwszych suplikacji mieszczan giżyckich do księcia Jana Zygmunta w sprawie nadania praw miejskich i pieczęci z 2 (12) lipca 1597 roku. Od początku miały to być trzy leszcze, z czego środkowy większy. Grzegorz Białyński nie wyklucza, że za wzór pieczęci miejskiej mogła posłużyć wcześniejsza, XV-wieczna pieczęć prokuratora zamku giżyckiego. Sami mieszkańcy, w jednej z kolejnych suplik wysłanych po 15 (25) maja 1612 roku argumentowali, że pieczęć ma być taka, a nie inna, *ponieważ leżymy w bogatej w ryby okolicy*. Wspominany wcześniej przywilej miejski jedynie wspominał o nadaniu pieczęci. Właściwy akt wystawiono 26 maja (5 czerwca) 1612 roku. Stosowny fragment brzmiał następująco:

Odnosnie pieczęci miejskiej Lötzen zadecydowano: że Jego Elektorska Mość, nasz najtaskawszy Elektor i Pan łaskawie wyraża zgodę, aby miasto Lötzen mogło umieścić w swojej pieczęci trzy leszcze, duży w środku i dwa małe po jego obu stronach, co niniejszym oznajmiamy. W dowód czego nadajemy i potwierdzamy ją sekretną pieczęcią Jego Elektorskiej Mości. Królewiec 26 maja [5 czerwca] 1612 roku. (L.S.) L. Rauter, F. v. Dohna, C. Rappe.

Nadanie pieczęci potwierdzono w odnowieniu przywileju miejskiego z 1669 roku, słowami:

Wielokroć wymieniane miasto Giżycko ma posiadać także własną pieczęć, którą – jak to mu dawniej sub dato [pod datą] 26 maja [5 czerwca] 1612 roku nadano – niniejszym zarządzamy, aby używano jej dla wszelkich uczciwych pojawiających się spraw, jak wydawanie poświadczeń, metryk urodzenia albo ugody, do pieczętowania wysyłek i używania do innych uczciwych i potrzebnych spraw.

Z czasów przedrozbiorowych zachowały się ponoć odciski większej i mniejszej pieczęci miejskiej Giżycka. Większa miała być przyłożona do dokumentu z 15 czerwca 1661 roku. Pieczęć odcisnięto w zielonym wosku. W polu pieczętnym znajdował się kartusz z herbem z trzema rybami, środkową większą. Legenda *Sigill der Stadt Lötzen 1612*, znana jedynie z odrysu pieczęci – na odcisku niewyraźna. Pieczęć mniejszą odcisnięto na dokumencie z 8 lutego 1701 roku. Najistotniejszą różnicą w stosunku do pieczęci wielkiej był równy rozmiar wszystkich ryb. Legenda znana z odrysu głosiła *Sigill der Stadt Letzen 1612*. Znana była także pieczęć sądowa, przedstawiająca w polu pieczętnym postać Temidy. Legenda otokowa *S. des Gerichts der Stadt Lötzen 1612*. Pieczęć sądowa zapewne wyszła z użycia po połączeniu magistratu z sądem ławniczym w 1723 roku⁷.

Niestety pomimo informacji, że odciski pieczęci większej i mniejszej zachowały się po dzień dzisiejszy, zapytania o te pieczęcie skierowane do archiwów: berlińskiego i olsztyńskiego, nie przyniosły żadnych rezultatów. Jedynymi wizerunkami dostępnymi nam na dzień pisania tych słów są odrisy sporządzone przez Ludwiga Reinholda von Wernera na potrzeby powstałej w 1755 roku monografii miasta *Historische Nachricht von der Stadt Lötzen in dem Königreich Preussen*. Odrisy te mają błędne daty roczne „1617”.

⁷ Red. Grzegorz Białyński, *Giżycko. Miasto i ludzie*, Giżycko 2012, s. 115-116

Fot. 1: Odris większej pieczęci miasta z 1755 roku

Fot. 2: Odris mniejszej pieczęci miasta z 1755 roku

Fot. 3: Odris pieczęci sądu ławniczego z 1755 roku

Wydaje się, że mniejsza pieczęć (lub wzorowana na niej) była w użyciu przynajmniej jeszcze w XIX wieku. Ze zbiorów Archiwum Państwowego w Olsztynie znane są m.in. dwa odciski tuszowe pieczęci niemal identycznej ze wzmiankowanym odrysem na dokumentach z 1828 i 1835 roku.

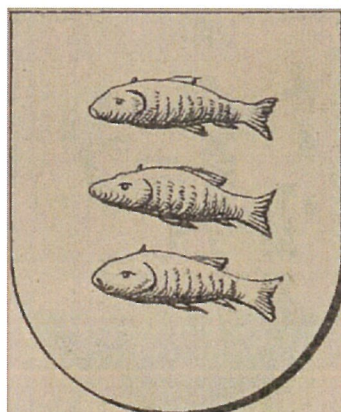

Fot. 4: Odcisk pieczęci miejskiej na dokumencie z 1828 roku⁸

Fot. 5: Odcisk pieczęci miejskiej na dokumencie z 1835 roku⁹

Następny chronologicznie znany nam wizerunek herbu miasta pochodzi z herbarza C. Beckhernna z 1892 roku. Niestety herb jest tu jeszcze bezbarwny.

Fot. 6: Rysunek herbu Giżycka z herbarza Beckhernna, 1892¹⁰

⁸ Fot. AP Olsztyn, sygn. 279/10883, str. 241

⁹ Fot. AP Olsztyn, sygn. 279/10883, str. 301

¹⁰ C. Beckherrn, *Die Wappen der Städte Alt-Preussens*, tabl. IX

W wieku XIX określono też po raz pierwszy barwy herbu Giżycka. W 1894 roku Otto Hupp odmalował pole niebieskie i ryby srebrne. Co ciekawe ten sam autor w innej swojej pracy, stworzonej na potrzeby albumu Kawy Hag (ok. 1925) postanowił zróżnicować barwy płetw (złote) i skrzeli (czerwone) u leszczy. Podobnie postąpił autor ilustracji międzywojennej publikacji *Heimatkarte von Ostpreußen und der Freien Stadt Danzig*. Pojawiały się jednakże przedstawienia wyłącznie w dwóch barwach, takie jak to z austriackiego albumu z lat 30 XX wieku.

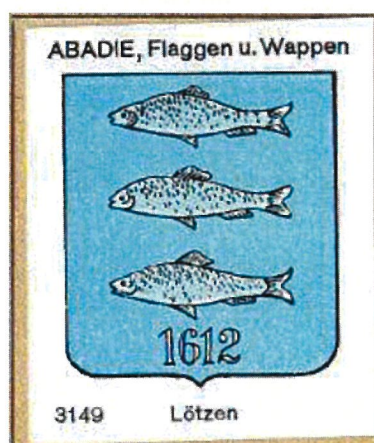
Fot. 7: Rysunek herbu Giżycka z herbarza Ottona Huppa, 1894²¹

Fot. 8: Rysunek herbu Giżycka z albumu Kawy Hag²²

Fot. 9: Rysunek herbu Giżycka z *Heimatkarte von Ostpreußen und der Freien Stadt Danzig*, 1937 rok²³

Fot. 10: Rysunek herbu Giżycka z albumu Abadie, 1928-1933²⁴

Herb Giżycka wpisany w wymyślny kartusz pojawił się na okładce monografii miasta z 1912 roku. Przedstawienie to było na tyle udane, że użyto go następnie w winiecie miejscowej gazety i na zalepkach listowych z okresu dwudziestolecia międzywojennego.

²¹ Otto Hupp, *Die Wappen und Siegel der Deutschen Staedte, Flecken und Doerfer*

²² Znaczek reklamowy Kawy Hag, ok. 1925

²³ *Heimatkarte von Ostpreußen und der Freien Stadt Danzig, Schodinsky celle, mit 85 Wappen der Städte*, 1: 400 000, Stand 1937

²⁴ Abadie: *Flaggen und Wappen der Welt*, 1928-33

Fot. 11: Herb Giżycka z okładki *Chronik der Gemeinde Lotzen* autorstwa Ernsta Trinckera, 1912 rok

Fot. 12: Winieta giżyckiej gazety z okresu dwudziestolecia międzywojennego¹⁵

Fot. 13: Jedna z zalepek listowych Giżycka z okresu międzywojennego

Fot. 14: Jedna z zalepek listowych Giżycka z okresu międzywojennego

Luźne podejście do barw herbowych miasta zaprezentowali autorzy ilustracji do notgeldów Giżycka z 1920 roku, gdzie barwa pola herbu była inna w zależności od nominału. 10 fenigów – czerwone, 25 fenigów – niebieskie, 50 fenigów – zielone.

Fot. 15: Notelgdy Giżycka z 1920 roku¹⁶

Polskie, powojenne władze Giżycka bezproblemowo przyswoiły sobie jego dawny herb – spotykamy go bowiem już na pieczęciach Zarządu Miasta z 1946 roku – jeszcze z nazwą Łuczany.

¹⁵ Red. Grzegorz Białyński, *Giżycko. Miasto i ludzie*, Giżycko 2012, s. 291

¹⁶ Red. Grzegorz Białyński, *Giżycko. Miasto i ludzie*, Giżycko 2012, s. 254-255

Fot. 16: Odcisk pieczęci zarządu miasta Giżycka (Łuczany) z 1946 roku²⁷

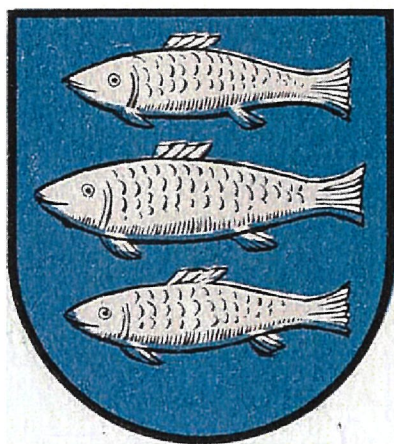

Fot. 17: Odcisk pieczęci zarządu miasta Giżycka (Łuczany) z 1946 roku²⁸

Fot. 18: Odcisk pieczęci zarządu miasta Giżycka (Łuczany) z 1946 roku²⁹

Sprawę herbu Giżycka jako pierwszy z polskich badaczy podjął Marian Gumowski. To on w swojej pracy z 1960 roku ostatecznie ustalił barwy herbu jako niebieskie (błękitne) pole i srebrne ryby. Takie same barwy znalazły się w pracy T. Szczechury *Polskie herby miejskie* z 1963 roku.

Fot. 19: Herb Giżycka w *Herbach miast polskich* Mariana Gumowskiego (rys. Zenon Januszewski)²⁰

Fot. 20: Herb Giżycka w *Polskie herby miejskie* T. Szczechury (rys. R. Sidorowski)²¹

Niezwykle udana plastycznie była realizacja herbu opracowania przez Mariana Haisiga na potrzeby tablic z herbami w *Miastach Polskich w Tysiącleciu* z 1965 roku. Po raz pierwszy w historii nadano rybom, zgodnie z literą książęcego przywileju, formę leszczy, uwypuklając charakterystyczne cechy tego gatunku ryb, przy jednoczesnym zachowaniu reguł stylizacji heraldycznej. Tak udane nie było kolejne znane nam przedstawienie tego herbu z *Herbarza miast polskich* Plewako i Wanaga z 1994 roku. Narysowane tam ryby zostały przedstawione dość realistycznie, ale na pewno nie były to leszcze.

²⁷ Red. Grzegorz Białyński, *Giżycko. Miasto i ludzie*, Giżycko 2012, s. 327

²⁸ Fot. ze zbioru p. Jana Sekty

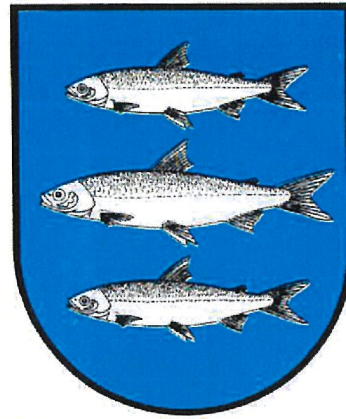
²⁹ Fot. ze zbioru p. Jana Sekty

²⁰ Marian Gumowski, *Herby miast polskich*, 1960, s. 169

²¹ T. Szczechura, *Polskie herby miejskie*, 1963

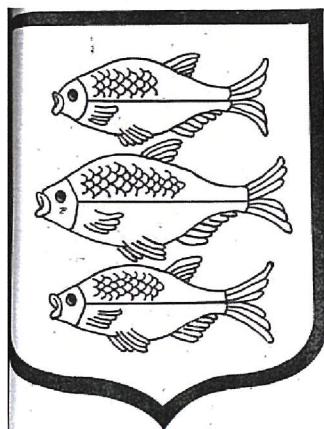

Fot. 21: Herb Giżycka w *Miastach polskich w tysiącleciu*, 1965 rok²²

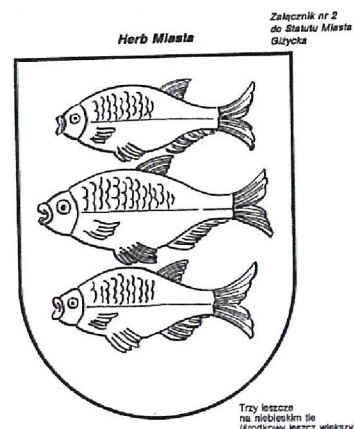

Fot. 22: Herb Giżycka w *Herbarzu miast polskich Plewako i Wanaga*²³

Wydaje się, że inspirację z *Miast polskich w tysiącleciu* mógł czerpać autor ilustracji użytej w jednym z pierwszych statutów miejskich z 1990 roku. Niestety ilustracja nie zawierała określenia barw herbu, zaś odpowiedni paragraf wymieniał jedynie barwę pola²⁴. Kolejna wersja statutu z 1992 roku dookreśliła barwę ryb (srebrna) oraz zmieniła kształt tarczy herbowej²⁵.

Fot. 23: Herb Giżycka w statucie miejskim z 1990 roku²⁶

Fot. 24: Herb Giżycka w statucie miejskim z 1992 roku²⁷

Niestety w pewnym momencie w latach 90 (nie mamy informacji na temat podstawy prawnej ani daty przyjęcia) zmieniono załącznik do statutu określający herb i przyjęto bardzo realistyczne przedstawienie ryb. Wydaje się, że herb taki w wersji czarno-białej pojawił się najpierw w osobnej uchwale zmieniającej stosowny załącznik do statutu, a następnie już w wersji kolorowej w kolejnych, nowszych statutach (ostatni w Statucie z 2003 roku, którego ujednoliconą wersję ogłoszono w 2016 roku²⁸). Niestety pod względem stylizacji heraldycznej zmiana ta stanowiła krok wstecz.

²² Praca zbiorowa, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Tom II, 1965, Tabl. LXVI

²³ A. Plewako, J. Wanaga, *Herbarz miast polskich*, 1994, s. 49

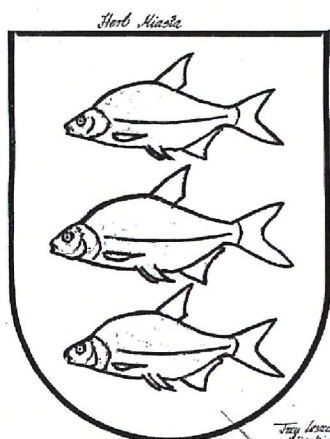
²⁴ Uchwała Nr V/34/90 Rady Miasta Giżycka z dnia 3 sierpnia 1990 r.

²⁵ Uchwała Nr XXXIII/59/92 Rady Miasta Giżycka z dnia 14 września 1992 r.

²⁶ Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr V/34/90 Rady Miasta Giżycka z dnia 3 sierpnia 1990 r.

²⁷ Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XXXIII/59/92 Rady Miasta Giżycka z dnia 14 września 1992 r.

²⁸ Uchwała Nr VI/22/03 Rady Miasta Giżycka z dnia 28 lutego 2003 r., wersja jednolita ogłoszona 31 sierpnia 2016 r.

Fot. 25: „Nowy” Herb Giżycka w statucie miejskim z 1992 roku²⁹

Fot. 26: „Nowy” Herb Giżycka w ujednoliconym statucie miejskim z 2016 roku³⁰

Wydaje się, że zmiana nastąpiła w II połowie lat 90, ponieważ w zbliżonej formie (chyba po obróbce graficznej) przedstawiono herb w pracy J. Kwiatka i T. Lijewskiego *Leksykon miast polskich* z 1998 roku. Herb w tej postaci używany jest przez miasto Giżycko po dziś dzień. Na błędną stylizację herbu zwróciła uwagę Komisja Heraldyczna, w swojej opinii na temat symboli miasta z 2012 roku, wskazując jednocześnie jako wzorcową stylizację z *Miast polskich w tysiącleciu*³¹.

²⁹ Zaktualizowany załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XXXIII/59/92 Rady Miasta Giżycka z dnia 14 września 1992 r.

³⁰ Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr VI/22/03 Rady Miasta Giżycka z dnia 28 lutego 2003 r., wersja jednolita ogłoszona 31 sierpnia 2016 r.

³¹ Uchwała Nr 2-1812/O/2012 Komisji Heraldycznej z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie wzorów herbu i flagi Giżycka oraz łańcucha Burmistrza Giżycka

Herb Giżycka

Projektujący nowe opracowanie graficzne herbu Giżycka spotkali się z o tyle wdzięcznym zadaniem, że komplet niezbędnych informacji jest już praktycznie wytworzony, należało je jedynie zebrać i wykorzystać. Herb miasta jest bardzo dobrze udokumentowany co do swojej treści począwszy już od schyłku XVI wieku. Barwy herbu znane są od wieku XIX, zaś ich ostateczny zestaw ustalono w połowie XX wieku. Dopełnieniem była opinia Komisji Heraldycznej z wieku już XXI, gdzie zawarto zalecenie co do stylizacji godeł. Projektujący stworzyli zatem herb uwzględniając (w ich przekonaniu) wszystkie powyższe informacje. Należy tutaj jednak zaznaczyć, że herb nie jest kopią cyfrową ani prostą kalką herbu autorstwa Mariana Haisiga, który dostarczył jedynie inspiracji dla przedstawienia. Zastosowano podejście krytyczne, gdzie rysunek Haisiga porównywano ze zdjęciami rzeczywistych ryb jak również sposobami przedstawienia ryb w heraldyce europejskiej. Naturalnie godło herbowe umieszczono na zalecanej dla współczesnych herbów samorządowych tarczy tzw. hiszpańskiej.

Proponujemy, aby oficjalne blazonowanie herbu Giżycka brzmiało następująco:

W polu błękitnym hiszpańskiej tarczy herbowej trzy leszcze srebrne w słup; spośród nich środkowy największy.

Dopuszcza się, na potrzeby poligrafii i grafiki komputerowej, wyrażanie tynktury srebrnej przez kolor biały. Jednakże wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe bez uzyskania barw wizualnie odbiegających od srebra, należy używać barwy srebrnej. W szczególności przy wyjątkowo uroczystych realizacjach herbu, np. na sztandarze (wówczas do wykonania godeł herbu należy użyć nici srebrnej), albo ozdobnych futerałach (srebrna farba). Rozważyć można też użycie srebrnej farby na tabliczkach z nazwami ulic, lub tablicy z herbem na fasadzie Urzędu Miejskiego.

Flaga Giżycka

Wydaje się, że w XIX wieku i być może przed II wojną światową powstać mogła koncepcja „barw” miejskich Giżycka. Znane nam są przynajmniej dwa przykłady weksyliów z takimi barwami, które w części centralnej zawierały herb wskazujący właśnie na ten przedział czasu. Interesujące, że do niebieskiego i białego dołączyła tam trzecia barwa – czerwona. Wydaje się, że barwa ta mogła być wywiedziona z barwy skrzeli nadanej w jednym ze wspomnianych wcześniej XIX-wiecznych przedstawień herbu. Możliwe jest też, że niebieska, biała i czerwona zaczerpnięto z tzw. barw mazurskich, przyjętych przez działającą od 1830 roku Korporację Studencką Mazovia. Flaga ta upowszechniła się na Mazurach w II połowie XIX wieku³². Nie posiadamy bliższych informacji na temat dawnych weksyliów Giżycka, ale pewne jest, że nie mogą one być podstawą do opracowania flagi Giżycka. Problemem jest użycie niebiesko-biało-czerwonego trójkoloru z herbem pośrodku, który to wzór jest już szeroko wykorzystywany we flagach państwowych i samorządowych na całym świecie³³. Ponadto nie jest dopuszczalne aby niebieska tarcza herbu zachodziła na czerwony i niebieski pas flagi (zasada alternacji heraldycznej).

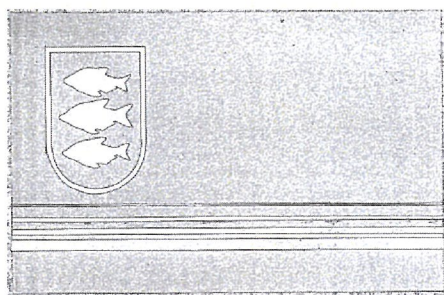
³² Flaggenlexikon.de - Masuren

³³ Niekoniecznie z herbem, czasem z pieczęcią, godłem albo innym symbolem, m.in. przez Chorwację, stan Missouri, Okrąg Komi-Permiacki, Obwód i Miasto Samara i wiele innych.

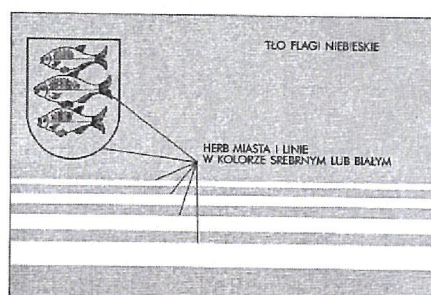

Fot. 27: Flaga stolikowa Giżycka, najwyraźniej z XIX wieku (lub na taką stylizowana)³⁴

Miasto Giżycko posługuje się współcześnie flagą, której wzór przyjęto w statucie z 1991 roku. Flagę zaprojektował Janusz Pilecki. Flaga miała mieć proporcje 2:3 i być niebieskim płatem z herbem w białej obwódce u góry przy drzewcu oraz czterema rozszerzającymi się pasami białymi u dołu. Co ciekawe, herb przedstawiono jedynie w sposób konturowy, tj. na fladze nie znalazł się obowiązujący wówczas wzór herbu³⁵. Wzór taki znalazł się na fladze w kolejnej wersji statutu z 1992 roku. Zignorowano tutaj pomysł rozwiązania problemu umieszczenia niebieskiej tarczy na niebieskim płacie (wzór z 1991 przewidywał białą bordiurę), dając herb bezpośrednio na płacie i pisząc, że herb miasta ma być „w kolorze srebrnym lub białym”. Zabieg taki jest kompletnym nieporozumieniem, ponieważ wprowadza jakby drugi wzór herbu na innym insygnium jakim jest flaga³⁶.

Fot. 28: Flaga Giżycka ze statutu z 1991 roku³⁷

Fot. 29: Flaga Giżycka ze statutu z 1992 roku³⁸

Rozwiązanie z „alternatywną” wersją barwną herbu wprowadzono także do flagi określonej w statucie z 2003 roku, ujednocionym w 2016 roku, z realistycznym rysunkiem ryb. Flaga w takiej wersji obowiązuje do dnia dzisiejszego. Na absurd rozwiązania polegającego na odmianie barwy pola tarczy herbu na białe zwróciła uwagę także Komisja Heraldyczna w przywoływanej wcześniej opinii. Komisja zgłosiła także wątpliwości do zastosowania motywu rozszerzających się pasów, stwarzających wrażenie obcej dla heraldyki i weksylologii perspektywy.

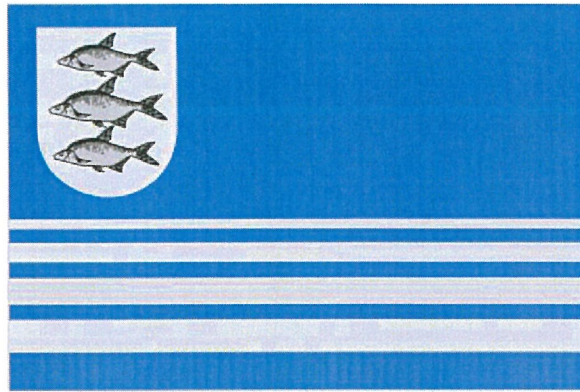
³⁴ Fot. Urząd Miejski w Giżycku

³⁵ Uchwała Nr XVIII/32/91 Rady Miasta Giżycka z dnia 25 kwietnia 1991 r. wraz załącznikami

³⁶ Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XXXIII/59/92 Rady Miasta Giżycka z dnia 14 września 1992 r.

³⁷ Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XVIII/32/91 Rady Miasta Giżycka z dnia 25 kwietnia 1991 r.

³⁸ Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XXXIII/59/92 Rady Miasta Giżycka z dnia 14 września 1992 r.

Fot. 30: „Nowa” flaga Giżycka w ujednoliconym statucie miejskim z 2016 roku³⁹

Po uwzględnieniu powyższych informacji projektujący wytworzyli szereg propozycji flagi Giżycka, z których władze miasta wybrały jeden. Projekt przewiduje wykorzystanie prostej flagi heraldycznej, z godłem przesuniętym w stronę drzewca, w celu uzyskania lepszej jego ekspozycji w przypadku braku wiatru.

Flaga Giżycka przedstawiać ma płat błękitny, o proporcji 5:8 (wysokość do długości), z godłem herbu miasta wysokości $\frac{9}{10}$ wysokości płata umieszczonym w ten sposób, że jego pionowa oś symetrii leży w odległości $\frac{1}{3}$ długości płata od drzewca. Ponieważ zróżnicowanie rozmiarów leszczy w herbie Giżycka wynika prawdopodobnie z ograniczeń narzuconych przez okrągłe pole tarczy (zaś w herbie przez półokrągły spód tarczy hiszpańskiej), na potrzeby flagi postanowiono zmodyfikować godło herbowe przedstawiając wszystkie trzy ryby w równych rozmiarach.

Banner Giżycka

Baner Giżycka jest pionowym odwzorowaniem flagi na płacie o proporcjach 4:1 (wysokość do szerokości). Godło herbu Giżycka, ze wszystkimi rybami równego rozmiaru, o szerokości $\frac{4}{5}$ szerokości płata, jest umieszczony w taki sposób, że jego pozioma oś symetrii jest oddalona od górnej krawędzi płata o $\frac{1}{3}$ jego wysokości.

Flaga stolikowa Giżycka

Flaga stolikowa Giżycka jest pionowym odwzorowaniem flagi na płacie o proporcjach 2:1 (wysokość do szerokości) przeznaczonym do zawieszania na poprzeczce mocowanej do stojaka. Godło herbu Giżycka, ze wszystkimi rybami równego rozmiaru, szerokości $\frac{4}{5}$ szerokości płata, jest umieszczone w taki sposób, że jego pozioma oś symetrii jest oddalona od górnej krawędzi płata o $\frac{1}{3}$ jego wysokości.

Pieczenie Giżycka

Pieczenie Giżycka zaprojektowano w trzech wariantach: pieczęć ogólna, pieczęć Rady Miejskiej i pieczęć Burmistrza. We wszystkich przypadkach pieczęcie są okrągłe, o średnicy 36 mm, z godłem herbu Giżycka w części centralnej, oddzielonym linią perełkową od otoku z majuskułową legendą w postaci odpowiednio: * MIASTO * GIŻYCKO, * RADA MIEJSKA * W GIŻYCKU, * BURMISTRZ * GIŻYCKA. Symbol * oznacza rozetkę rozdzielającą górną i dolną część legendy otokowej. Przerzywnikowi zdecydowano się nadać formę rozetki w nawiązaniu do takiej samej formy z pieczęci większej Giżycka z okresu przedrozbiorowego.

³⁹ Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr VI/22/03 Rady Miasta Giżycka z dnia 28 lutego 2003 r., wersja jednolita ogłoszona 31 sierpnia 2016 r.

Łańcuchy władzy Giżycka

Łańcuchy władzy Giżycka składają się z dwudziestu dziewięciu ogniów, z których dwadzieścia cztery mają formę fantazyjnie powykręcanych roślin ułożonych w kształt podwójnego serca. Ogniwo trzecie po lewej i po prawej patrząc od przodu ma formę owalnej tarczki z emaliowanym, czarno-białym herbem Hohenzollernów - założycieli miasta. Ogniwo ostatnie, będące zapięciem łańcucha, ma formę owalnej tarczki z konturowym godłem herbu miasta. Ogniwo drugie na lewo i prawo od zapięcia ma formę takiej samej tarczki, na której mają być wygrawerowane nazwiska noszących łańcuch urzędników kolejnych kadencji. Klejnot łańcucha stanowi emaliowany, błękitno-biały herb Giżycka, ujęty w ozdobny kartusz inspirowany przedstawieniem z okładki monografii Giżycka autorstwa Trinckera z 1912 roku. Elementy metalowe łańcucha są wykonane z metalu w barwie złocistej dla Burmistrza Giżycka oraz w barwie srebrzystej dla Przewodniczącego Rady Miejskiej w Giżycku.

Sztandar Giżycka

Sztandar Giżycka ma postać dwustronnego kwadratowego płata obszytego z trzech stron złotą frędzlą. Czwarta strona przymocowana jest do drzewca za pomocą koluszków umocowanych na szpili. Drzewce sztandaru zwieńcza ozdobna głowica przedstawiająca godło herbu Giżycka ujęte w ażurowy grot w formie inspirowanej ogniwami łańcuchów władzy Giżycka. Do tulei, na której osadzona jest głowica, przywiązana jest dwustronna wstęga składająca się z trzech równych poziomych pasów – błękitnego, białego i błękitnego. Wstęga zakończona frędzlą złotą. Strona prawa sztandaru jest czerwona z godłem Polski w części centralnej. Strona lewa jest błękitna, z umieszczonym centralnie herbem gminy z godłami srebrnymi, ujętym w złoty kartusz o formie zainspirowanej kartuszem z pieczęci miejskich z okresu przedrozbiorowego. Nad nim srebrny majuskułowy napis MIASTO GIŻYCKO, pod nim srebrna data roczna 1612.

Odznaka Honorowa Giżycka

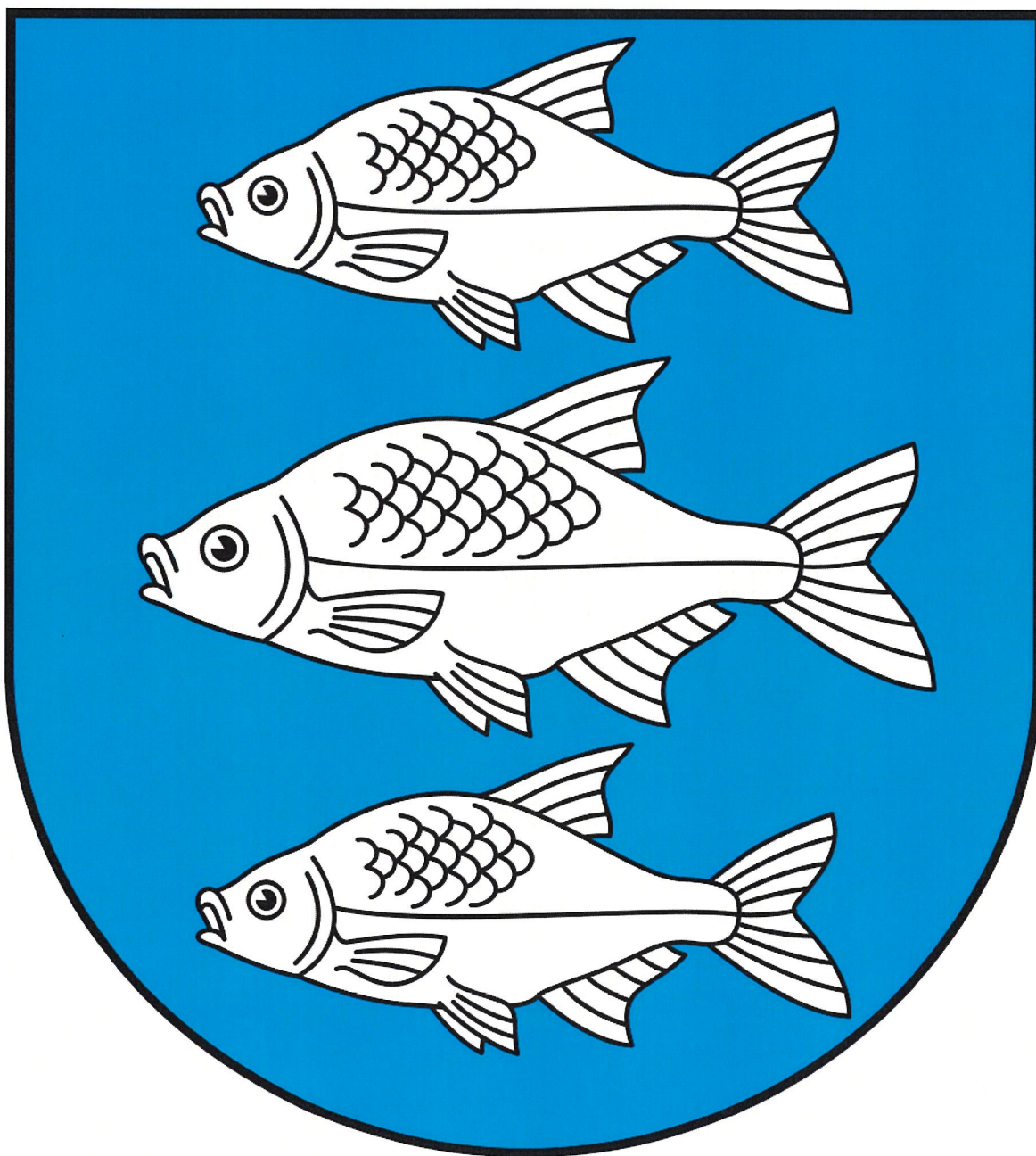
Odznaka Honorowa Giżycka wykonana jest z metalu w barwie złocistej i wyobraża na stronie licowej stylizowany wieniec laurowy o średnicy 36 mm, na który nałożony jest zwój, poszerzony pośrodku, u góry i dołu wywinięty do tyłu, zaś przez wywinięcia przechodzi dolna i górna część wieńca; na zwoju błękitno-biały herb Giżycka w cienkiej bordiurze złotej i w tarczy w formie takiej, jak na przedstawieniu z okładki monografii Giżycka z 1912 roku, nad herbem majuskułowy wklęsły napis BENE (pol. DOBRZE), pod herbem majuskułowy wklęsły napis MERITUS (pol. ZASŁUŻONY). Strona odwrotna oznaki gładka, z krawędzią zaznaczoną linią podwójną i zapięciem agrafkowym.

Załączniki

1. Projekt herbu Giżycka,
2. Projekt flagi Giżycka,
3. Projekt banneru Giżycka,
4. Projekt flagi stolikowej Giżycka,
5. Projekt pieczęci Giżycka,
6. Projekt pieczęci Burmistrza Giżycka,
7. Projekt pieczęci Rady Miejskiej w Giżycku,
8. Projekt łańcucha Burmistrza Giżycka,
9. Projekt łańcucha Przewodniczącego Rady Miejskiej w Giżycku,

10. Projekt sztandaru Giżycka – strona prawa,
11. Projekt sztandaru Giżycka – strona lewa,
12. Projekt Odznaki Honorowej Giżycka,
13. Projekt Dyplomu Odznaki Honorowej Giżycka.

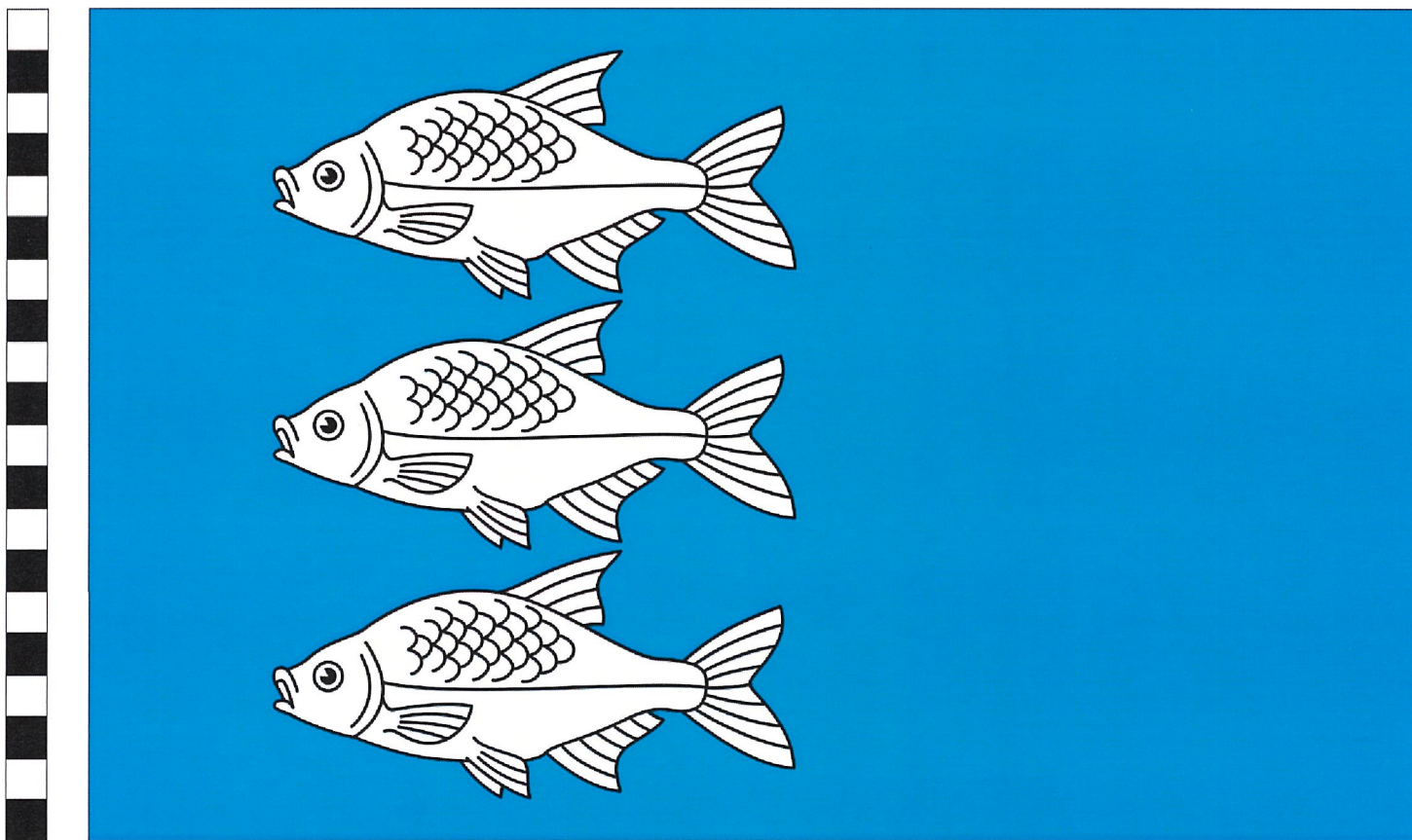
Projekt herbu Giżycka

PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 20, 0, 0
RGB 0, 204, 255

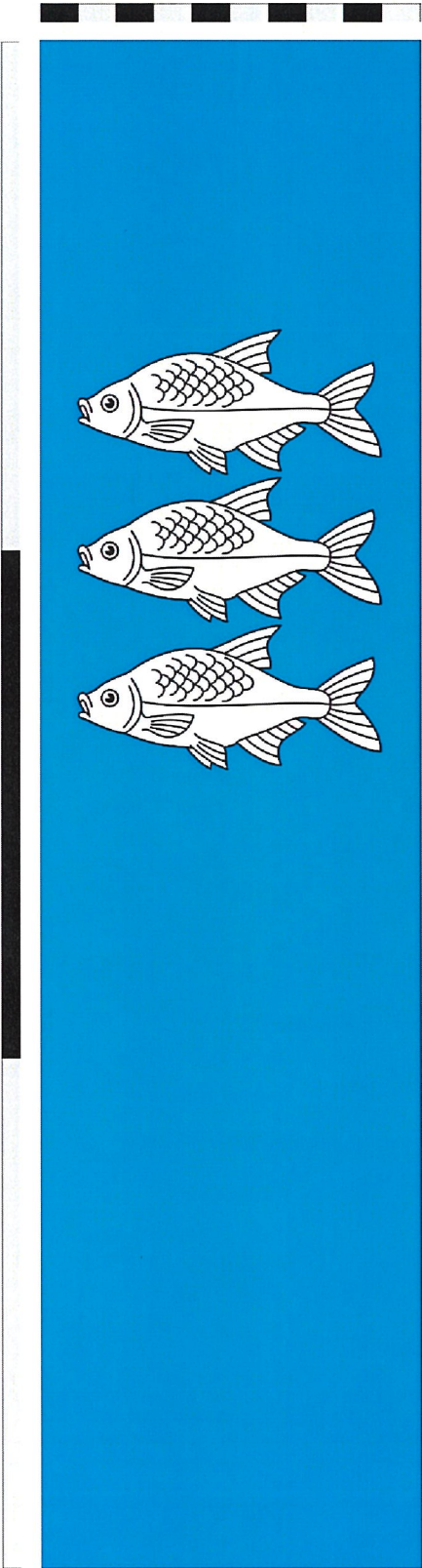
Projekt flagi Gżycka

PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 20, 0, 0
RGB 0, 204, 255

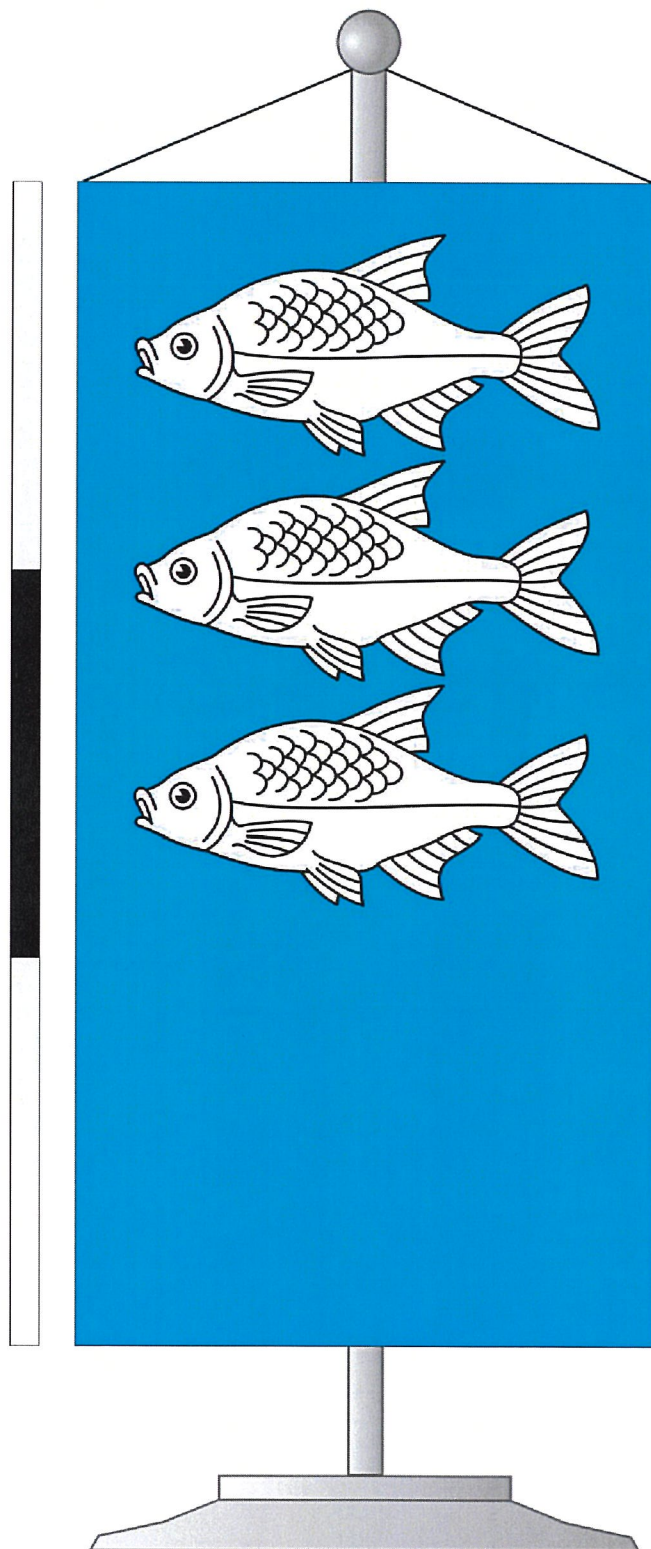
Projekt banneru Giżycka

PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 20, 0, 0
RGB 0, 204, 255

Projekt flagi stolikowej Giżycka

PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 20, 0, 0
RGB 0, 204, 255

Projekt pieczęci Giżycka

1:1
Ø 36 mm

Projekt pieczęci Burmistrza Giżycka

1:1
Ø 36 mm

Projekt pieczęci Rady Miejskiej w Giżycku

1:1
Ø 36 mm

Projekt łańcucha Burmistrza Giżycka

Projekt łańcucha Przewodniczącego Rady Miejskiej w Giżycku

Projekt sztandaru Giżycka – strona prawa

PANTONE 485 C CMYK 0, 100, 100, 0 RGB 255, 0, 0	Niść złota	Niść srebrna, jasna (wyłącznie orzeł)	Niść srebrna, ciemna (wyłącznie orzeł)	PANTONE Vacat CMYK 0, 0, 0, 0 RGB 255, 255, 255	PANTONE 306 C CMYK 100, 20, 0, 0 RGB 0, 204, 255
---	------------	--	---	---	--

Projekt sztandaru Giżycka – strona lewa

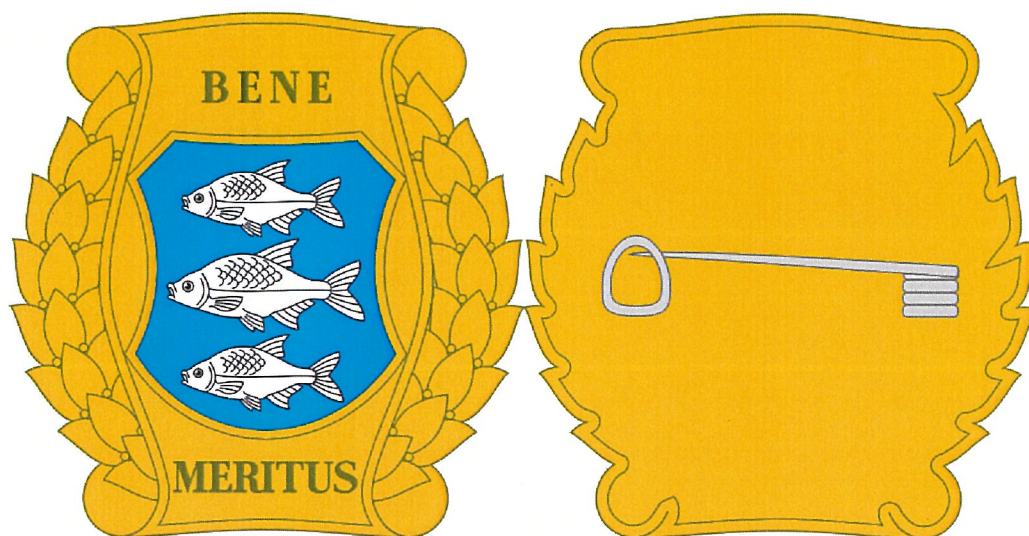
Niść złota

Niść srebrna

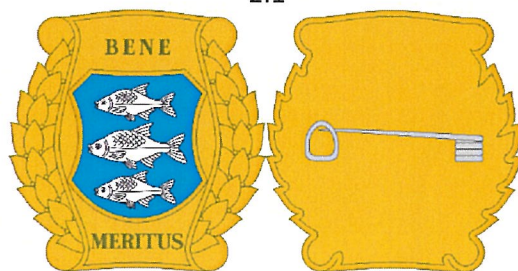
PANTONE 306 C
CMYK 100, 20, 0, 0
RGB 0, 204, 255

PANTONE Black 6 C
CMYK 0, 0, 0, 100
RGB 0, 0, 0

Projekt Odznaki Honorowej Giżycka

2:1

1:1

Dyplom nr		Giżycko dn.
<h1>DYPLOM</h1>		
<p>Rada Miejska w Giżycku nadaje Pani/Panu</p> <p>.....</p> <p>Odznakę Honorową Giżycka</p>		
Burmistrz	Przewodniczący Rady Miejskiej	

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W GIŻYCKU
z dnia r.

**w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej Giżycka
oraz zasad jego nadawania**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 506), w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 38)

**Rada Miejska w Giżycku,
uchwała co następuje:**

§ 1. Ustanawia się Odznakę Honorową Giżycka, zwaną dalej Odznaką.

§ 2. Odznaka nadawana jest za szczególne zasługi dla miasta Giżycka osobom fizycznym lub prawnym oraz innym podmiotom i instytucjom nie posiadającym osobowości prawnej uchwałą Rady Miasta Giżycka.

§ 3. Podmiotami uprawnionymi do występowania z wnioskami o nadanie Odznaki są:

- 1) Burmistrz Giżycka,
- 2) Radny Rady Miejskiej w Giżycku,
- 3) organizacje pozarządowe, społeczne, polityczne, wyznaniowe, zawodowe i gospodarcze,
- 4) grupa co najmniej 15 pełnoletnich mieszkańców Giżycka.

§ 4. Wzór wniosku dla osób fizycznych stanowi Załącznik Nr 1 do niniejszej Uchwały, wzór wniosku dla pozostałych podmiotów stanowi Załącznik Nr 2 do niniejszej Uchwały

§ 5. 1. Przedłożone wnioski podlegają zaopiniowaniu przez Zespół powoływany każdorazowo przez Burmistrza Giżycka.

2. W skład Zespołu, o którym mowa w ust. 1 wchodzi:

- 1) Przewodniczący Rady Miejskiej w Giżycku
- 2) Przewodniczący stałych komisji Rady Miejskiej w Giżycku
- 3) Przedstawiciele klubów radnych Rady Miejskiej w Giżycku
- 4) Burmistrz Miasta Giżycka

3. Funkcje członków zespołu będą ustalane oddzielnym zarządzeniem.

§ 6. Wyróżnieni Odznaką otrzymują Odznakę Honorową Giżycka wraz z pamiątkowym Dyplomem stanowiącym akt nadania Odznaki.

§ 7. Graficzny wzór Dyplomu, o którym mowa w § 6 określa Załącznik Nr 4 do niniejszej Uchwały.

§ 8. Odznaka Honorowa Giżycka wykonana jest z metalu w barwie złocistej i wyobraża na stronie licowej stylizowany wieniec laurowy o średnicy 36 mm, na który nałożony jest zwój, poszerzony pośrodku, u góry i dołu wywinięty do tyłu, zaś przez wywinięcia przechodzi dolna i górna część wieńca; na zwoju błękitno-biały herb Giżycka w cienkiej bordiurze złotej i w tarczy w formie takiej, jak na przedstawieniu z okładki monografii Giżycka z 1912 roku, nad herbem majuskułowy wklęsły napis BENE (pol. DOBRZE), pod herbem majuskułowy wklęsły napis MERITUS (pol. ZASŁUŻONY). Strona odwrotna oznaki gładka, z krawędzią zaznaczoną linią podwójną i zapięciem agrafkowym.

§ 9. Graficzny wzór Odznaki, o której mowa w § 8, określa Załącznik Nr 3 do niniejszej Uchwały.

§ 10. Rejestr uhonorowanych Odznaką prowadzi Biuro Rady Miejskiej w Giżycku.

§ 11. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Giżycka.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Giżycku
z dnia r.

**Wniosek
o nadanie Odznaki Honorowej Giżycka
dla osób fizycznych**

1. Nr PESEL	2. Imię i nazwisko osoby zgłoszonej do nadania Odznaki
3. Data urodzenia	4. Obywatelstwo
5. Adres osoby	
Województwo	
Miejscowość	
Kod	
Ulica.....Nr domu.....Nr lokalu.....	
6. Miejsce pracy	
Województwo	
Miejscowość	
Kod	
Ulica.....Nr domu.....Nr lokalu.....	
7. Uzasadnienie wniosku – ze szczególnym uwzględnieniem zasług dla miasta Giżycka	

8. Wnoszę o nadanie Odznaki Honorowej Giżycka

Podmiot sporządzający wniosek

Data..... Pieczęć Podpis wnioskodawcy

9. Ewentualne dodatkowe opinie

10. Opinia Zespołu Opiniującego

Nr protokołu.....Data..... Podpis Przewodniczącego Zespołu

11. Uchwała Rady Miejskiej w Giżycku

Uchwałą Nr Rady Miejskiej w Giżycku z dnia przyznano Odznakę Honorową Giżycka

Data..... Podpis.....

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Giżycku
z dnia r.

**Wniosek
o nadanie Odznaki Honorowej Giżycka
dla podmiotów innych niż osoby fizyczne**

1. Nr NIP	3. Nazwa podmiotu zgłoszonego do nadania Odznaki
2. Nr REGON	
4. Adres podmiotu	
Województwo	
Miasto	
Kod	
Ulica.....Nr domu.....Nr lokalu.....	
5. Uzasadnienie wniosku – ze szczególnym uwzględnieniem zasług dla miasta Giżycka	
6. Wnoszę o nadanie Odznaki Honorowej Giżycka	
Podmiot sporządzający wniosek	
Data..... Pieczęć Podpis wnioskodawcy	

7. Ewentualne dodatkowe opinie

8. Opinia Zespołu Opiniującego

Nr protokołu.....Data.....Podpis Przewodniczącego Zespołu

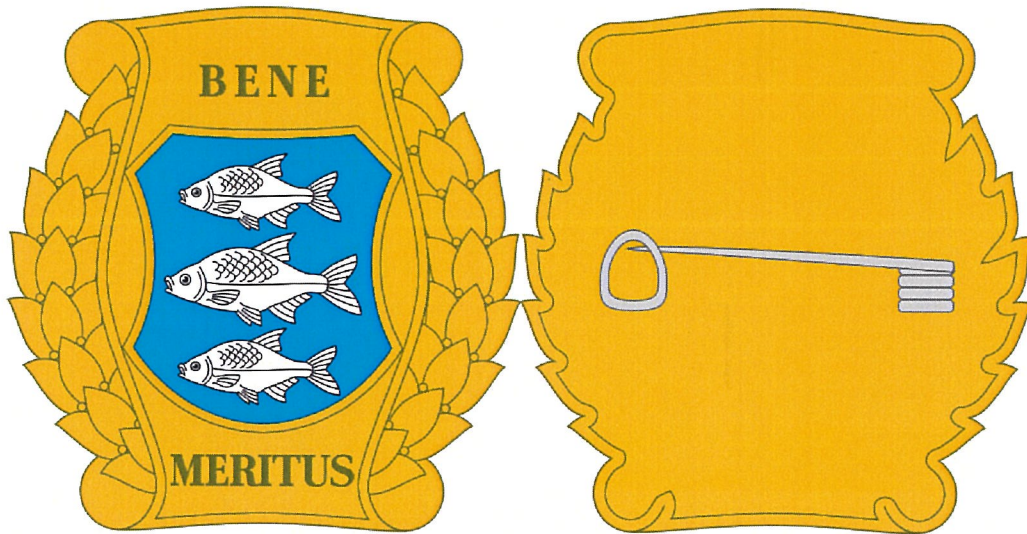
9. Uchwała Rady Miejskiej w Giżycku

Uchwałą Nr Rady Miejskiej w Giżycku z dnia przyznano Odznakę Honorową Giżycka

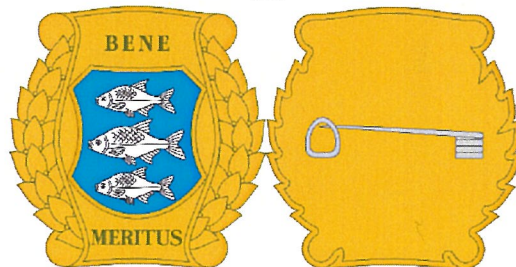
Data..... Podpis.....

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Giżycku
z dnia r.

Wzór Odznaki Honorowej Giżycka

2:1

1:1

Załącznik Nr 4 do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Giżycku
z dnia r.

Dyplom Odznaki Honorowej Giżycka

Dyplom nr		Giżycko dn.
<h1><i>DYPLOM</i></h1>		
<p>Rada Miejska w Giżycku nadaje Pani/Panu</p> <p>.....</p> <p>Odznakę Honorową Giżycka</p>		
Burmistrz	Przewodniczący Rady Miejskiej	